"Ποιος είδε κράτος λιγοστό,
σ' όλη τη γη μοναδικό,
εκατό να ξοδεύει
και πενήντα να μαζεύει;
Να τρέφει όλους τους αργούς,
να 'χει εφτά πρωθυπουργούς,
ταμείο δίχως χρήματα
και δόξης τόσα μνήματα;
Να 'χει κλητήρες για φρουρά
και να σε κλέβουν φανερά,
κι ενώ αυτοί σε κλέβουνε,
τον κλέφτη να γυρεύουνε;
Όλα σ' αυτή τη γη μασκαρεύτηκαν
ονείρατα, ελπίδες και σκοποί,
οι μούρες μας μουτσούνες εγινήκαν,
δεν ξέρομε τι λέγετε ντροπή.
Σπαθί αντίληψη, μυαλό ξεφτέρι,
κάτι μισόμαθε κι όλα τα ξέρει.
Κι από προσπάππου κι από πάππου
συγχρόνως μπούφος κι αλεπού.
Θέλει ακόμα - κι αυτό είναι ωραίο -
να παριστάνει τον Ευρωπαίο.
Στα δυο φορώντας τα πόδια που 'χει
στο 'να λουστρίνι, στ' άλλο τσαρούχι.

Σουλούπι, μπόι μικρομεσαίο,
ύφος του γόη, ψευτομοιραίο.
Λίγο κατσούφης, λίγο γκρινιάρης,
λίγο μαγκούφης, λίγο μουρντάρης.
Και ψωμοτύρι και για καφέ
το "δε βαριέσαι" και το "ωχ αδερφέ".
Ωσάν πολίτης, σκυφτός ραγιάς
σαν πιάσει πόστο: δερβέναγάς.
Δυστυχία σου Ελλάς με τα τέκνα που γεννάς.
Ώ Ελλάς, ηρώων χώρα, τι γαϊδάρους βγάζεις τώρα".
Γεώργιος Σουρής, γεννήθηκε στην Ερμούπολη στις
2 Φεβρουαρίου 1853 και έφυγε από τη ζωή στις
26 Αυγούστου 1919. Λιγότερα